

LEDECKÁ MÁ PRVNÍ LYŽAŘSKOU MEDAILI Z MS!

NA MISTROVSTVÍ EVROPY DRÁHAŘŮ
ZÍSKAL DAVID PETERKA BRONZ

LEDECKÁ SLAVÍ PRVNÍ LYŽAŘSKOU MEDAILI Z MISTROVSTVÍ SVĚTA!

VE SJEZDU BYLA TŘETÍ

Čekání na medaili z lyžařského mistrovství světa je u konce. Ester Ledecká získala na únorovém šampionátu v Saalbachu bronz ve sjezdu. Na vítěznou Američanku Breezy Johnsonovou ztratila 21 setin, na druhou Rakušanku Mirjam Puchnerovou pouhých šest.

Na šampionátu se předtím představila už v super-G, po sedmém místě se ale trojnásobná olympijská vítězka necítila v pohodě. Na vině byla viróza. Tu však našťastí překonala. Dobrým signálem byl už poslední sjezdařský trénink, který hvězda Dukly vyhrála. „Zlepšila jsem pasáže, které jsem chtěla. Pořád tam jsou nějaké vlny. Je důležité být aktivní, jet co nejvíce zabalená a čistě,“ měla jasno před startem.

Do závodu vstupovala jako jedna z favoritek, na sjezdovku vyrazila jako pátá v pořadí. Na Johnsonovou měla ve vrchní pasáži po mezičase ve třetím sektoru dokonce půlveřtinový

náskok. Ten se ale postupně snižoval. V závěru bohužel přišla drobná chybička na hraně, což v tu chvíli znamenalo druhý nejlepší čas. Před Ledeckou se ale v dalším průběhu závodu dostala už jen domácí sjezdačka Mirjam Puchnerová.

„Byly to strašné nervy. Dole už člověk nemůže nic dělat, jen čekat, jak to dopadne,“ říkala Ledecká v cílovém prostoru. Za nízké startovní číslo byla přesto ráda. „Všechno líp odsypá a funguje. Na startu nemusím dlouho čekat, jsem pořád v tempu. Na snowboardačku jsem to sjela dobře,“ poznamenala s úsměvem.

Se svým výkonem totiž nebyla úplně spokojena. „Jenom pocitově tam bylo asi padesát chyb, které bych chtěla opravit. Závodní jízdy jsou zpravidla chaotičtější,“ nastínila při hodnocení.

Třetí místo je však ohromným úspěchem. I vzhledem k okolnostem, které Ledeckou

před šampionátem trápily. Kvůli bolavým zádkům byla nucena vynechat poslední závody Světového poháru v Garmisch-Partenkirchen. Odjela do Prahy, kde ji dával dohromady věhlasný fyzioterapeut Pavel Kolář. „Modlila jsem se, abych v Saalbachu mohla vůbec startovat. Nejprve jsem se rozkoukávala, ale s každým tréninkem přicházelo zlepšení. Cítila jsem se líp a líp. Klaplo to nakonec skvěle.“

Také ji těšilo, že za sebou nechala velká jména. „Jsem ráda, že jsem tu bednu urvala. Holky, co byly za mnou, jsou obrovské hvězdy.“

Devětadvacetiletá Ledecká se stala teprve druhou českou medailistkou z MS v alpských disciplínách, před ní to dokázala jen Šárka Strachová ve slalomu. Prolomila tak prokletí čtvrtých míst ze super-G a sjezdu z před čtyřmi lety v Cortině d'Ampezzo. Na předešlém šampionátu v Courchevelu a Méribelu v roce 2023 kvůli zlomenině klíční kosti nestartovala.

saalbach 2025
SALZBURGERLAND
FIS ALPINE WORLD SKI CHAMPIONSHIPS

Pódium! Zleva stříbrná Mirjam Puchnerová, vítězná Breezy Johnsonová a bronzová Ester Ledecká.

Sedmá v super-G

Medailové touhy měla Ester Ledecká i v super-G, které bylo na programu dva dny před sjezdem. Nebyť drobné chyby v závěrečné pasáži, mohlo i v této atraktivní lyžařské disciplíně pódium klapnout. Na 7. místě ztratila STR na vítěznou domácí hvězdu Stephanii Venierovou 63 setin.

Vloni na stejném místě Ledecká triumfovala v rámci finále Světového poháru. I proto mohla vyrazit mezi branky s dostatečným sebevědomím, přestože se trať od té loňské kvůli zásahu rakouských pořadatelů lišila. „Nekoukám se zpátky. Je dobré, že jsem tady měla ten úspěch, ale teď to bude zase úplně něco jiného. Start je níž, stejný bude jen vršek, pak se odpojíme na jinou sjezdovku. Připravím se, jak nejlépe budu umět,“ sdělila před závodem devětadvacetiletá členka Armádního sportovního centra Dukla.

Svá předsevzetí dlouho do puntíku naplňovala. Skvěle odstartovala, na mezičasech se naprosto rovnala Venierové. Na tom posledním na ni ztrácela jen dvě setiny. V závěru jinak velmi povedené jízdy přišla bohužel chyba po skoku, Ledecká se nestihla vrátit do optimální stopy, zpomalila a bylo po nadějích na pódium.

„Víc jsem toho asi udělat nemohla, včera na mě ke všemu dolehla viróza. Bojovala jsem, jízda mě bavila, bylo to hezky postavené i rytmické. Sedmé místo je vzhledem k okolnostem dobrým výsledkem,“ konstatovala po velmi dobrém výkonu.

Na trati sjezdu

MS V ALPSKÉM LYŽOVÁNÍ V SAALBACHU (RAK.)

Ženy – sjezd: 1. Johnsonová (USA) 1:41,29, 2. Puchnerová (Rak.) -0,15, **3. Ledecká** (ČR) -0,21, 4. Hütterová (Rak.) -0,34, 5. Macugaová (USA) -0,38, 6. Aicherová (Něm.) -0,48.

Superobří slalom: 1. Venierová (Rak.) 1:20,47, 2. Brignoneová (It.) -0,10, 3. Macugaová (USA) a Vickhoffová Lieová (Nor.) obě -0,24, 5. Goggiaová (It.) -0,30, 6. Aicherová (Něm.) -0,52, **7. Ledecká** -0,63.

Text: Pavel Král, foto: Facebook Ester Ledecké

ZÁŘILI NA SNĚHU

Janatová v Cogne těsně pod stupni

V sedmadvaceti letech byla běžkyně na lyžích Kateřina Janatová ve Světovém poháru blízko stupňům vítězů jako nikdy předtím. V Cogne dojela na volné desce čtvrtá, což je její životní úspěch. Od bronzové pozice ji dělilo 9,1 vteřiny. Závod v italském středisku vyhrála Jessie Digginsová z USA. Na ni Janatová ztratila 24,5 vteřiny. Členka Dukly potvrdila výbornou formu, když krátce před tím obsadila ve švýcarském Engadinu osmou pozici v běhu na 20 kilometrů. Stejná trať jí svědčila i v generálce na mistrovství světa v Trondheimu (skončilo po závěrečném vydání), ve Falunu doběhla devátá.

Fantazie ve Falunu! Mladík Tuž jel ve Světovém poháru finále sprintu

Tohle se vskutku nečekalo. Při zastávce Světového poháru ve Falunu se z českých běžců na lyžích zaskvěl ve sprintu klasickou technikou ten nejmladší. Teprve dvacetiletý Jiří Tuž se dokázal probít v konkurenci největších es až do finále, v němž skončil pátý! Závodník liberecké Dukly si skvěle vedl už v kvalifikaci, v níž obsadil čtvrtou příčku. Sebevědomí si přenesl i do vyřazovacích bojů. Čtvrtfinále vyhrál stylem start – cíl. V semifinále zvolil podobnou taktiku, od začátku vyrazil dopředu a vysokým tempem skupinku roztrhal. Stačil mu pouze norský favorit Even Northug a Tuž si ve finiši na druhém místě dojel pro pohodový postup. V boji o medaile to měl už těžké. Vyrovnat se musel nejen s přítomností čtveřice Norů (Klaebo, Northug, Valnes, Vike) a Francouze Chappaze, ale i s notně ubývajícím

energií. V kontaktu se držel jen krátce, poté už nestačil. Cílem projel jako šestý, ale po dodatečné diskvalifikaci Evana Northuga se o jednu pozici pořadím posunul. „Sešlo se to super. Měl jsem perfektní lyže, jely nahoru i dolů. Cítil jsem se výborně až na finále, v němž to hoši rozjeli trošku zostra. Já byl naopak tuhý už od začátku. Ale nějak jsem to dobojoval,“ konstatoval po závodě ke skvělému výsledku Tuž. Z vítězství se radoval suverén sezony Johannes Hösflot Klaebo.

Snowboardcrossař Houser čtvrtý v Cortině

Úžasný výkon předvedl v závodě Světového poháru v Cortině d'Ampezzo snowboardcrossař Radek Houser. V konkurenci jedenácti ceti soupeřů prošel až do velkého finále, kde obsadil 4. místo, a dosáhl tak svého druhého nejlepšího výsledku v elitním seriálu v kariéře.

Jiří Tuž

Za umělého osvětlení člen liberecké Dukly v osmifinálové a čtvrtfinálové jízdě vždy postoupil ze druhé pozice, semifinále pak dokonce vyhrál! V souboji o pódium jej čekali Francouz Aidan Chollet, Američan Cody Winters a Kurt Hoshino z Německa. Osmadvacetiletý Houser, jenž prošel do hlavního závodu z kvalifikace až z 31. místa (!), nakonec skončil čtvrtý. I tak se jednalo o skvělý úspěch! Po velmi dobrém startu Houser bohužel nešel na plně obrátky do druhé zatáčky a soupeři jej předstihli. „Je to trochu problém. Z ostrých klopenek na frontside, a ještě v tomto gardu, má Ráda bohužel respekt. To se nevyplácí. Před dvěma roky si v nich ve Francii zlomil nohu, takže to plně chápu. Musíme na tom zapracovat, aby si začal ještě více věřit. Jinak podal skvělý výkon,“ poznamenal s uznáním trenér Marek Jelínek.

Maděrová znovu bojovala o medaili

Podruhé v sezoně dokázala snowboardistka Zuzana Maděrová projít ve Světovém poháru do bojů o medaile. Podruhé z toho bylo čtvrté místo. V paralelním obřím slalomu ve slovinské Rogle se o stupně vítězů připravila nešťastným pádem těsně před cílem. I tak se v podání jednadvacetileté snowboardistky jedná o výborný výsledek, kterým navázala na předchozí triumf v závodě Evropského poháru v bulharském Banskú. „Mám radost, i když medaile by se mi líbila víc. Bohužel jsem v malém finále zakopla botou o tyč,“ sdělila při hodnocení závodu Maděrová.

Text: pk, foto: Tomáš Kozáček

DRÁHOVÉ ME V ZOLDERU:

ÚSPĚŠNÉ VYSTOUPENÍ VYŠPERKOVAL BRONZEM PETERKA

Bronzová medaile a řada dalších umístění v top 10, to je parádní vizitka českých reprezentantů z mistrovství Evropy v dráhové cyklistice. Všechna šestnáct závodníků, kteří v belgickém Zolderu startovali, jsou členy Armádního sportovního centra Dukla Praha, resp. Dukla Brno. Ve většině případů předčily výsledky očekávání.

Překvapivá medaile mladíka

Tím neúspěšnějším a jediným medailistou byl teprve osmnáctiletý David Peterka, který v závodě na 1 km s pevným startem vybojoval při své premiéře na šampionátu v elitní kategorii nečekaný bronz. Stejný kov získal Peterka vloni na ME, to však ještě jako junior, a navíc byl členem zlatého tria na mistrovství světa juniorů v týmovém sprintu v Číně. Co jiného dodat? Obrovský talent.

„Od rána jsem se necítil úplně dobře. Měl jsem den předtím za sebou tři tým sprinty, přičemž ten poslední jsem jel vlastně za svy. Takže to byla taková docela dobrá příprava na kilometr. V noci jsem moc nespál, ale kupodivu kvalifikaci jsem zajel výborně a svůj osobní rekord jsem si zlepšil skoro o dvě vteřiny. Ve finále jsem byl schopný udržet podobný čas, sice o půl vteřiny pomalejší, ale soupeři zrychlit nedokázali, a tak jsem si vyjel svoji první seniorskou medaili,“ říkal bezprostředně po zisku medaile šťastný Peterka.

„Z pohledu sprinterů hodnotím šampionát fantasticky. Vezeme si domů medaili a skoro ve všech disciplínách se nám podařilo dosáhnout na top 10. K tomu přišly české i osobní rekordy, takže jsem nadmíru spokojen. Jedinou kaňkou je pád Dominika Topinky v závěrečném keirinu, po němž má frakturu krčního obratle. Snad bude brzy v pořádku,“ řekl reprezentační trenér sprinterů Petr Klimeš.

Jeho svěřenci přidali dále skvělý výsledek v týmovém sprintu, kde trio Matěj Tamme, Dominik Topinka a David Peterka skončilo na čtvrtém místě. Navíc se jim podařilo hned dvakrát vylepšit český rekord z roku 2017, jeho nová hodnota je 43,297. „Podle času v kvalifikaci to vypadalo skvěle, ale věděli jsme, že soupeři vymění nějakého jezdce a zrychlí. Přesto jsme postoupili do boje o bronz a dva rekordy, to je prostě super. Peterka se při svém mládí popral s elitou výborně, ale třetí jízda v rychlém sledu byla již trochu nad jeho síly. Víme, že umíme

David Peterka sláví v cíli bronzovou medaili.

jezdit rychle. Je to náš nejlepší výsledek. Klukům za to moc děkuji,“ poznamenal Klimeš.

Trio Veronika Jaborníková, Anna Jaborníková, Sára Kateřina Peterková skončilo v ženském týmovém sprintu šesté. Ve sprintu jednotlivkyň byla Veronika Jaborníková osmá, časem 10,734 překonala svůj vlastní český rekord ze srpna 2022. Stejnou příčku obsadil v mužském sprintu Matěj Tamme, Dominik Topinka skončil devátý, přičemž oba si vylepšili osobní rekordy. Matěj Hytych přidal osmé místo na kilometru. „Odjížděli jsme do Zolderu s vědomím, že každé umístění v elitní desítce bude velmi cenné. Proto musím naše vystoupení hodnotit jako úspěšné,“ dodal Petr Klimeš.

Parádní bodovačka Koblížka

Mezi stíhači se zaskvěl dvacetiletý Matyáš Koblížek, jenž vybojoval páté místo v bodovacím závodě. „Je to pro mě určitě životní výsledek. Mám juniorské medaile z mistrovství

světa i Evropy, ale tohle byla moje premiéra mezi elitou, a to je přeci jen jiný level,“ uvedl Koblížek.

Petra Ševčíková obsadila ve scratchi šestou příčku, Adam Křenek byl osmý v olympijském omniu a Jarmila Macháčová dosáhla stejného umístění v bodovacím závodě. „Z naší strany tam byla řada velmi dobrých výsledků. Musím vyzdvihnout hlavně páté místo Matyáše Koblížka v bodovačce, výborně se ukázal Adam Křenek v omniu, to hodně potěšilo. Petra Ševčíková byla standardně dobrá ve scratchi, nezklamala ani Jarmila Macháčová. Trochu horší jsme byli v madisonu. Na tom musíme zapracovat a vyvarovat se chyb,“ řekl reprezentační trenér vytrvalců Milan Kadlec. „Potěšující je, že tam hlavně v mužích máme šikovné mladé závodníky, kteří jsou velkým příslibem do budoucna,“ dodal.

POLÍVKA PŘEVZAL ŽEZLO PO CAPALINIM. NOVÁ DISCIPLÍNA PĚTIBOJE? DĚLÁME POKROKY, ŘÍKÁ

Jako výborný závodník koně miloval, vyrůstal mezi nimi. Teď se do historie armádního moderního pětiboje zapíše jako vedoucí trenér, pod nímž odstartuje nový olympijský cyklus bez tradiční disciplíny. Od ledna Ondřej Polívka převzal v Dukle žezlo po Liboru Capalinim. „Rád bych náš oddíl udržoval ve výborném stavu, v němž mi ho Libor předával. Laťka je nastavena vysoko, i vzhledem k dosaženým výsledkům,“ poznamenal šestatřicetiletý Polívka, bývalý úspěšný reprezentant a mistr Evropy z roku 2009.

Éra jezdeckví definitivně skončila, nahrazeno je sprintovým závodem s překážkami. Jak si v oddíle zvykáte na tuto novinku?

Nechceme zůstat pozadu, se světem je potřeba držet krok, a proto je nutné vytvořit i vhodné podmínky k pořádnému tréninku této nové disciplíny. Závodníci potřebují absolvovat přípravu v co nejlepší kvalitě.

Koně byli tradiční součástí moderního pětiboje. Budou vám osobně velmi chybět?

Líto mi to je hodně, měl jsem je v oblibě. Od počátku byli součástí mé kariéry. Šlo o krásné specifikum pětiboje. Těžko se mi to přijímalo. Bohužel se tak rozhodlo a nám nezbyvá než tuto skutečnost akceptovat.

Přechod bude obtížný zejména pro střední a starší generaci, souhlasíte?

Určitě to nepůjde každému. Řada pětibojařů zjistí, že jsou tam zakomponované velmi náročné prvky týkající se dynamiky a silové vybavenosti. Osobně bych si nedokázal představit, kdyby mi někdo před pěti lety řekl, že bych začal s novou disciplínou. A ještě s takto náročnou.

Jak to vypadá se samotnými překážkami? Vyrostete na Julisce potřebná dráha?

Překážky doplňujeme postupně. Některé, co jsme měli, byly kongresem vyškrtuty, takže je musíme nahradit, což nějakou chvíli vždycy trvá. V jejich zajištění nám pomáhá i svaz. Teď v zimě je všechno samozřejmě obtížnější. Některé překážky jsme přemístili do haly, některé máme v šermírně, takže trénink probíhá v rámci možností.

Do jaké míry se změní proces samotné přípravy?

Jsou tu dva aspekty. Jezdeckví bralo kvůli dojíždění do Poděbrad hodně času, třeba i půl dne. To nyní odpadlo. Teď tu je ale něco úplně nového. Trenéři teprve objevují a bádají, jak své svěřence co nejlépe připravit. Musí se problematice nové disciplíny věnovat mnohem víc. Nikdo s tím nemá příliš velké zkušenosti.

V juniorské kategorii vloni už ale závody bez koní probíhaly...

Mladší kategorie, tedy U19 a U17, zvládaly novinku velmi dobře. Důkazem budiž medaile

z mistrovství Evropy i světa. Ale pořád to není úplně ustálené. Překážky se mění úměrně s věkem. Jsou mnohem náročnější.

Samotná dráha je tedy měnitelná, nebo má dané jasné parametry?

Pořadí překážek je v zásadě stejné, pouze na dvou pozicích se mohou měnit. Jde vždy o volbu organizátora. Délka trati je kolem 80 až 90 metrů.

Jak se s nástrahami vypořádává duklácká elita?

Všichni se vyjádřili, že to zkusí, pečlivě na tom pracují. Je tam spousta věcí k ladění. Ale dělají pokroky, vždyť se nové disciplíně věnují opravdu krátce. První závody přijdou v březnu. Tam teprve poznáme, jak si vedeme.

Ovlivní nová disciplína celkový kontext moderního pětiboje?

Pokud překážkovou dráhu někdo nepřejde, v zásadě se může loučit s dobrým výsledkem. Je to podobné jako u dalších čtyř. V nich rovněž nesmíte vyloženě selhat.

Půjde o rozkoukávací sezonu?

Vždycky to tak bývávalo. V každém novém cyklu přichází závodnická obměna. Soustředíme se na vrcholy typu mistrovství světa a Evropy. Body pro olympiádu se ještě nesbírají. Pro závodníky bude důležité především získat zkušenosti.

Dlouholetý reprezentant Jan Kuf předsedal výhradně k šermu. Jak si vede?

Uvidí se. Má za sebou dva závody. Musí si zvykat na jiné prostředí, kvalitnější soupeře. Bude jen na něm, jak se s tím popere. Hodně mu fandím. Časem ho tu chceme mít jako trenérskou posilu právě pro šerm. Čím víc zkušeností získá, tím lépe i pro nás.

Závěrem k vaší osobě. Už jste přivykl na roli vedoucího staršího trenéra?

Změna je to výrazná. Hrozně rád jsem trénoval a závodil. To pro mě skončilo. Ukončit kariéru nebylo ale zase tak těžké, jelikož jsem se v poslední době potýkal s různými zdravotními problémy. Extra dobré výsledky už nebyly nadosah. Dostal jsem tuhle nabídku. Práce mě baví, je pestrá. Jsem rád, že mohu být v kontaktu s lidmi, s nimiž jsem toho tolik prožil. A hlavně se nejedná jen o čistou úředničtinu. Moc mě to zatím baví.

Trenér Ondřej Polívka

CZECH INDOOR GALA V OSTRAVĚ: SKVĚLÁ JÍCHOVÁ ZABĚHLA LIMIT NA HME, FRIŠ MÁ REKORD NA MÍLI

Zlatý mítink Czech Indoor Gala v Ostravě přinesl atletům Dukly Praha řadu výborných výkonů i umístění.

Jedním z vrcholů byl bezesporu běh žen na 400 metrů. Nejlepším letošním časem 50,92 vyhrála nizozemská reprezentantka Lieke Klaverová, ale v běhu B se zaskvěla Nikoleta Jíchová, když jasně vyhrála, časem 52,07 si navíc vytvořila osobní rekord a splnila limit pro halové ME. Ve společném pořadí skončila druhá, Tereza Petržílková zaběhla 52,51, což pro ni znamenalo celkově páté místo.

Loučící se
Pavel Maslák

V úvodu se oficiálně se svojí závodní kariérou rozloučil trojnásobný halový mistr světa a trojnásobný halový mistr Evropy Pavel Maslák, kterému diváci v hale tleskali ve stoje. „Měl jsem vyklepané nohy a slzy na krajíčku. Atletika byla dosud celý můj život, nyní začíná něco nového. U atletiky ale zůstanu i nadále, ale už to nebude to hlavní,“ řekl publiku Pavel Maslák.

A hned v následném běhu maďarský čtvrtkař Atilla Molnár zaběhl čtyřstovku v rekordu mítinku 45,08 a vymazal tak z tabulek Maslákův čas. Nedařilo se Patriku Šormovi, který obsadil až desáté místo. Podstatně lépe si vedla v běhu na 800 metrů Kimberley Ficenec, která skončila šestá, ale o více než vteřinu si vylepšila svůj osobní nejlepší čas na 2:03,99.

Dokonce trojice běžců Dukly startovala v závodu na jednu míli a skvělým výkonem i časem se blýskl Jan Friš. Obsadil šesté místo a časem 3:56,29 překonal český rekord (!), který dosud držel Filip Sasínek. „Podařilo se zkombinovat vytrvalost s rychlostí na míli a je z toho národní rekord. Z toho jsem překvapen moc mile, jsem za to hodně moc šťastný,“ řekl Friš. Jakub Davidík byl devátý a Nico Boketta desátý.

V běhu na 200 metrů se představili Ondřej Macík a Tomáš Němejc. Prvně jmenovaný v běhu B dosáhl času 21,19, a to mu stačilo na druhé místo. A Němejc byl ještě rychlejší, časem 20,93 skončil druhý za skvělým Švédem Erikem Erlandssonem, který v čase 20,43 jasně vyhrál. Celkově skončil Němejc druhý a Macík pátý.

Nikoleta Jíchová

V dálkařském sektoru se pozornost upínala na Radka Jušku a Petra Meindlschmida. Juškův nejlepší skok měl hodnotu 783 centimetrů, což jej zařadilo na páté místo, mladík Meindlschmid skončil hned za ním výkonem 779 cm.

Výsledky disciplín, v nichž startovali atleti ASC Dukla:

Muži: 200 m: 1. Erlandsson (Švéd.) 20,43, **2. Němejc** (ČR) 20,93, 3. Ganter (Něm.) 21,03...**5. Macík 21,19**, 8. Kováč (všichni ČR) 21,43. **400 m:** 1. Molnár (Maď.) 45,08, 2. Szwed (Pol.) 45,81, 3. Krsek 45,85... 9. Desenský 46,89, 10. Ščibrání 47,13, 11. Mareš 47,48, **12. Šorm** (všichni ČR) 47,60. **Míle:** 1. Nader (Portug.) 3:54,17, 2. Giles (Brit.) 3:54,62, 3. Pihlström (Švéd.) 3:54,78...**6. Friš 3:56,29** – český rekord, 8. Toul 4:00,13, **9. Davidík** 4:02,47, **10. Boketta** (všichni ČR) 4:03,79. **Dálka:** 1. Furlani (It.) 823, 2. Sarabojukov (Bulh.) 812, 3. Montler (Švéd.) 795...**5. Juška 788**, **6. Meindlschmid** (oba ČR) 779. **Ženy: 400 m:** 1. Klaverová (Niz.) 50,92, **2. Jíchová 52,07**, 3. Vondrová 52,10... **5. Petržílková 52,51**, 6. Manuel (všechny ČR) 52,61. **800 m:** 1. Gajanová (SR) 2:02,16, 2. Määttänenová (Fin.) 2:02,40, 3. Pelladová (Švýc.) 2:02,63...**6. Ficenec** (ČR) 2:03,99.

Text: Jaroslav Čícha, foto: CPA

FRIŠE ZDOBÍ PO NOVÉM ROCE FORMA...

Z domácí vytrvalecké elity mu teď stačí málokdo. Jan Friš se stará o vskutku hodnotné zápisy do českých tabulek. V Ostravě na Czech Indoor Gala vylepšil rekord v běhu na jednu míli (3:56,29), na stříbrném mítinku v Métách si následně vytvořil osobák na trati 3000 metrů (7:53,29).

Tímto výkonem se zařadil na šestou příčku národních historických tabulek, k překonání letitého rekordu Lubomíra Tesáčka z roku 1981

mu scházelo necelých pět vteřin. „Nevím, jestli se jedná o životní formu, ale mám určitě velkou,“ potvrzuje s úsměvem člen duklácké skupiny Hakima Saleha. „Přešel jsem k němu před rokem. Chvilku vždycky trvá, než si všechno sedne a člověk si zvykne. Hlavně na změnu tréninkového systému. Teď se to začíná vyplácet. Vzájemné, ale hlavně zdravé soupeření, pomáhá nám všem,“ ujišťuje devětadvacetiletý běžecký univerzál.

Tahle nálepka sedí dokonale. Friš to parádně umí i na silnici. V lednu zaběhl ve Valencii desítku za 28:43 a kvalifikoval se na dubnové mistrovství Evropy v Bruselu. Touhy má samozřejmě i v hale. Tesáčkův zápis se pokusí překonat. „Ve Francii mi to tak dobře neběželo. Možná na mě padla nějaká únava z náročnějšího programu a cestování. Dlouho jsem na druhém místě běžel sám, což snaze o ještě lepší čas neprospívalo. Osobní rekord považuji za dobrý, ten národní ale nosím v hlavě. Věřím, že je v mých silách jej atakovat. Kdyby to klaplo, bylo by to super,“ zasnil se.

Z dlouhodobého hlediska láká atleta ASC Dukla specializace na pětikilometrovou trať. Předurčuje jej k tomu i ideální věk. „Pětka byla vždycky doplňková, teď ji chci mít jako hlavní disciplínu. Dát tomu pořádný ‚focus‘. I proto, že u nás nikdo neběhá žádné extra dobré časy.“

Český rekord má hodnotu 13 minut 24 vteřin a 99 setin. A je také pěkně vousatý. Drží ho Jiří Sýkora z olympijských her v Moskvě 1980. Co na to Friš s časem 14:06,90 z loňského června? „Rád bych se přiblížil, motivuje mě to. Je to další z velkých výzev,“ přikyvuje.

Text: Pavel Král, foto: CPA

ZEMŘEL ÚSPĚŠNÝ RYCHLOSTNÍ KANOISTA JIŘÍ ČTVRTEČKA, BYLO MU 82 LET

Ve věku 82 let odešel z tohoto světa Jiří Čtvrtečka, skvělý rychlostní kanoista, jenž po ukončení úspěšné závodní kariéry pracoval v Dukle i jako trenér a šéftrenér.

Čtvrtečka se proslavil především stříbrem z mistrovství světa v roce 1975 v kánoji dvojic na 500 metrů společně s Tomášem Šachem, o rok dříve získali bronz. Ten vlastní i z MS v roce 1970 na kilometru a mistrovství Evropy 1967 a 1976. Zúčastnil se tří olympijských her, nejlépe byl k medaili v Mexiku 1968, kde skončil čtvrtý na 1 000 metrů.

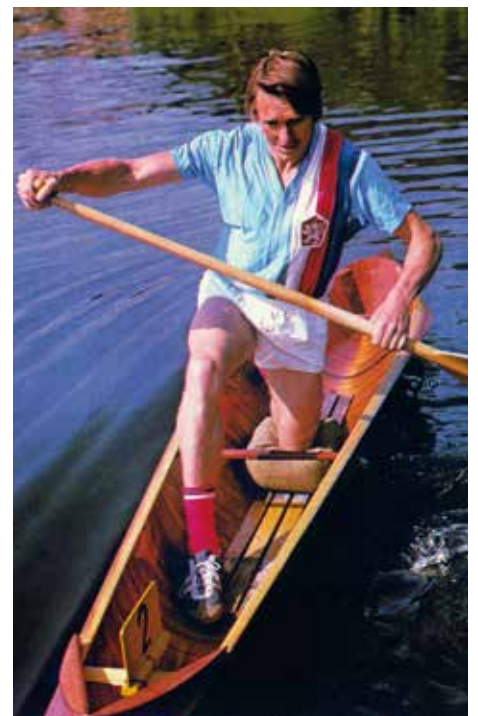
Jeho otec Jaroslav byl sjezdový lyžař, který před válkou reprezentoval Československo na olympijských hrách. A i jeho syn Jiří se rychle ve sportu prosadil. Studovat moc nechtěl, vyučil se v ČKD Vysočany. V dětství v centru Prahy tehdy bylo plno plácků, kde hrál fotbal třeba na Střeleckém ostrově, v létě chodil plavat na plovárnu na Žofíně. O prázdninách jezdil s rodiči na chatu na Živohošti, kde sportování pokračovalo. „Začátek padesátých let, to byla éra Emila Zátopka, všichni jsme chtěli být Zátopkové, a tak jsme běhali,“ zavzpomínal před časem. Díky otci se s Emilem a Danou Zátopkovými osobně znal a ovdovělou sportovkyni chodil navštěvovat až do její smrti v roce 2020. Otec jej samozřejmě zaslavcoval také do lyžování a na základě výsledků závodů v běhu na lyžích dostal pozvání do sportovního oddílu

Slavia Žižkov, ale časem se začal věnovat kanoistice. „Můj kamarád Mirek Adámek mi řekl, že jeho parťák z deblkánoe odchází na vojnu, a jestli bych s ním mohl trénovat místo něho. Začal jsem s ním v oddílu Slavoje Oděvní služba a už po roce jsem se dostal do juniorského družstva,“ připomněl své začátky na vodě. Krátce nato přestoupil do Dukly Praha a od devatenácti let byl profesionálem.

V roce 1964 onemocněl žloutenkou, vypadl z tréninku a přišel o možnost účastnit se olympiády v Tokiu. Díky své houževnatosti se ale do reprezentace brzy vrátil a o čtyři roky později si v Mexiku svůj olympijský sen splnil, skončil čtvrtý. Do finále postoupil také o čtyři roky později v Mnichově (obsadil sedmé místo) a následně v Montrealu. Tam byl šestý v C1 na 1 000 metrů a osmý v C2 na 500 metrů.

Po skončení aktivní kariéry pokračoval v Dukle jako trenér, po roce 1989 byl jedním ze zakladatelů Českého klubu olympioniků, který sdružuje bývalé a podporuje současné olympijské závodníky. Vždycky říkal, že zdrojem duševního klidu a pohody pro něj byl zejména sport a pobyt na vodě: „Ta voda je nádherná. Každý, kdo na ní někdy jezdil, ví, jak je krásné, když jede nedotčenou přírodou.“

Čest jeho památce!

Text: jc, pk, foto: archiv

VOZP

VOJENSKÁ
ZDRAVOTNÍ
POJIŠŤOVNA